

har holdt sig i et Folk, som ingenlunde har haft saadanne Kampe at se tilbage til, og for Sønderjydernes Vedkommende kan det ikke nægtes, at ved Siden af Dybbøl havde de Dannevirke og Als, og om Dybbøl gavnede mere for Nationalfølelsens Bevarelse, end Dannevirke og Als skadede, er dog vistnok tvivlsomt. Men dertil føjer jeg dette, at jeg for min Del haaber paa, at i de kommende Tider skal et Folks Æresfølelse og et Folks Trang til Selvhævdelse mindre og mindre knytte sig til Forestillingen om militære Bedrifter Betydning. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti vendte sig her til det ærede Medlem Hr. Schmidt, der havde talt om Danmarks Ære i Forbindelse med dette Militærvæsen. Det er en Tankegang, som jeg har al mulig Respekt for fra det ærede Medlem Hr. Schmidts Side, og som er saa uhyre naturlig for ham, der kommer som Talsmand for konservative Stemninger i det tyske Folk knyttet til de militære Æresbegreber, som har hersket og raadet i Tyskland. Men disse Æresbegreber er for mig ikke de afgørende ved Vurderingen af et Folk. Jeg tror, der er Virksomheder paa Aandslivets Omraade, paa det indre Omraade, der kan danne Grundlag for et Folks Æresfølelse fuldt saa vel som Forestillingen om Betingelser for militær Daad. Og naar det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen talte om Dybbøl, saa kan jeg ikke se noget i det Forslag, der her foreligger, som skaber blot fjerneste Mulighed for Bedrifter af lignende Art som dem, der blev øvet ved Dybbøl. Det Forsvar, der kunde gennemføres nogle Uger, var bestemt af de Vilkaar, under hvilke Krig den Gang førtes, hvor nogle sammenskudte Skanser kunde forsvares nogen Tid igennem af en beskeden Styrke. Men det, man kan naa ved denne Militærordning her, hvor man spreder 30 000—40 000 Mand over en Strækning, som til en virkelig Forsvarskamp krævede 160 000, hvor man har et Regiment i Østsjælland og et i Vestsjælland, som intet kan udrette noget Sted, hvor man i det hele taget ikke er i Stand til paa noget Punkt at yde et Forsvar af blot nogenlunde Varighed, det kan ikke sammenlignes med Begivenhederne ved Dybbøl. Det kan sammenlignes med Begivenhederne ved Dannevirke og navnlig paa Als, og hvis dette nogen Sinde skulde blive prøvet, frygter jeg, det vil blive denne Karakter, de paagældende Begivenheder vil faa.

Endelig vil jeg sige dette, at naar man afviser Tanken om Vælgernes Krav paa at

afgøre denne Sag med den Paastand, at der i hele denne Ordning intet nyt er, som Vælgernes har Krav paa at komme til at tage Stilling til, saa er det rigtigt, at der er intet nyt Princip med Hensyn til Udskrivningen og ikke noget synderligt nyt med Hensyn til Omfanget, thi Omfanget bliver efter dette Forslag det, vi har i Øjeblikket, men det, der er det nye, er dette, at medens Tyngdepunktet nu lægges paa Sjælland, saa drejes det hele om; og Tyngdepunktet lægges i Jylland. Det er noget nyt, og det er noget betydningsfuldt for Danmarks Stilling. Nu erklærer man, at Danmark skal indrette sit Militærvæsen efter et helt andet Princip efter Krigen end før Krigen, og dette har Vælgernes aldrig haft Lejlighed til at tage Stilling til. Derfor er det et Krav, der maa og skal føres frem med en saadan Styrke, at jeg ikke kan tro; at vore ærede Modstandere virkelig i Længden vil sidde det overhørig, Kravet om, at denne Ordning ikke gennemføres, uden at en Vælgerafgørelse har fundet Sted. Det ærede Medlem og andre med ham har sagt, at den nye Ordning skulde være en Folkets Ordning. Det kan det ærede Medlem ikke skaffe sig Sikkerhed for, at den bliver, uden ved at prøve Folkets Opfattelse. Jeg føler mig sikker paa, at føres den nu igennem med Benyttelse af den Magt, som vore ærede Modstandere sidder inde med, uden Hensyn til Vælgernes Ret til at tale et Ord med i denne Sag, da vil det vise sig, at det bliver ikke en Ordning, der holder, men en Ordning, der omstyrtes paa den næste Valgdag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg skal ikke i en kort Bemærkning forsøge nogen Imødegaaelse af det ærede Medlems mundrappe Defensorat, men kun vende mig til et ganske enkelt Punkt, nemlig det, hvor han talte om, at der fra det konservative Folkepartis Formand forelaa meget kraftige Erklæringer — saaledes tror jeg, Udtrykkene faldt — mod Venstres Forslag, for saa vidt angaar dette med Fordelingen af Styrkerne. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem med nogen som helst Ret kan tage vort Partis Formand til Indtægt for den Opfattelse. Formanden har ved denne Lejlighed udtalt sig i Overensstemmelse med det, der staar i vor Betænkning, og der staar, efter at man har sagt, at Landsdelenes adskilte Beliggenhed gør det naturligt at fordele Styrkerne